

amics cantaires,

Aveni' es una gran diada per
a vosaltres, Aveni' es el primer
dia que feu sentir les vostres veus,
els vostres cants arrojats de pres
als vostres amics i parents, als
vostres conrocs i germans, als
vostres compatricis que estan
aqui amb l'anhel d'arabornir
les primicies del vostre art no
vell. Fets esten frisosos, vo
galtre per a cantar i ells,
els que formen el vostre audi
tori, per a escoltar-vos. No
vull pas jo retardar amb le
meus paraules el moment co
lume de les vostres cantades. Perio
faltaria ~~to~~ crec jo al men deu
re ri aqui davant vostre ~~per~~
~~meus~~ conrocs no us expressés
l'agraïment que us deu per
haver fet cas de les ~~vostres~~ pa
raules que us vaig dirigir el
dia de la inauguració d'aquesta
saló, recomanant-vos que,

llegitimant el nom que porta aquesta entitat tant purament marroquina, formessin l'Orfeó que avui inaugurem.

Haven estat llestes a respondre a la meua demanda. No us hi haven pensat gens; després quida haven fet una ^{aplesta} pinya d'homes, noies i noies; haven trobat de mateix matriu que us encreuau; tots glesats plens de generositat, amagats per un ^{matriu} sentiment d'amor al cant i a la vostra entitat, us haven trobat lligats per aquesta al·lucinant mirrada de pintar les nostres veus formant una harmonia, formant el dolç i engraçador moviment del ~~te~~ nostre ^{cant} ~~veus~~ i il·luminats pel sentiment de la bella veu de la mítica moral catalana. Jo us dono les

gràcies d'aquest vostre prompte con-
sentiment a lo que jo us pregava.

Perque a mi' em dolia que havent
donat exemple l'Orfeó Català,
(que jo amb bons amics entusias-
tes ~~varem~~^{vam} fundar ja fa trenta-
ret anys,) havent donat exemple,
diu a tot Catalunya, surgint
a tot arreu entitats cantaires,
amb el mateix sentiment i
finalitat que l' nostra, ^(em dolia) ~~no~~
hi ~~existis~~ en el meu esti-
mat Marçan ni un esqueix
de l'obra a quella que ha ruitat
els anys millors de la nostra
vida. Perque l'home es ben
be fill del seu Terrer; que ja
saben que l'arbre creix i pren
l'usana regans la terra i el
sol que li ha donat vida;
i per tan temis per cert que
lo que jo he posat d'ànima

i d'esforç en l'obra de l'Or
 feó Català és expansió i fruit
 de la meua natura i del meu
 esperit format i mudrit
 per ^{aigua} aquest de terra amurada
 de llum i de blavars ma-
 rins, per aquest contacte
 amb la gent de ma raça ~~de~~
^{vera} ~~total~~ bonera de cor, l'aretat
 d'anima i senyillera d'es-
 perit, que és la virtut a-
 magada que encara no de-
^{donar} ~~donar~~ en temps, a venir,
 esten-ne segurs, a fruits
 meravellosos. Perque el
 nostre Marcan creix i porta u-
 na gran força a dins de virtuts
 prometedores i és amb el
 cant, amb el cant de raça
 que vosaltres, vaneu d'ajudar
 a que aquesta creixença sia
 bona i bella, sia segurs
 els principis de la propia na-

5

Tura, ~~per~~ i via digne d'a-
quells nostres avis que fun-
daren el nostre poble en
l'humilitat del treball i amb
l'honradesa, amb l'esperit em-
prenador atrevint-se els
mars fins a les terres llu-
nyanes, portant hi el nom
de Mar non en la prova de
les nautilis.

La creixença d'un po-
~~ble~~ material d'un poble
sense les virtuts honestes
i sense l'ornament de la
bella és una creixença
borda perquè no porta la
llum de l'esperit, i creien
que no hi ha com el cant,
el cant noble de la raça,
per a ajudar amb força

a l'educació dels sentiments
que fan la dignitat de l'ho-
me.

Bona i bella és la tasca
que hanen començat, estimats
amics cantaires. Bona per-
que l'harmonia del cant lli-
ga voluntats i desperta l'a-
mor entre els homes; bella
perque el cant és la vibra-
ció de tot l'home en l'ex-
pressió ordenada i lluminosa
de la nostra fe i dels
nostres entusiasmes; és l'ex-
pressió dels nostres sentiments
quan aquests no caben en
la paraula; el cant n'és
la resplandor i la llum i la
resplendor de la paraula.

Sians doncs constants, amics,
 en aquesta tasca noble que ha-
 ven començat; si tornessin en-
 rera fóra una vergonya; però
 pensen que si moraltre la dei-
 xessin uns altres la reprendrien,
 perquè el nostre Marçau ate-
 jam de canturiers, perquè porta
 en ses entranyes una veïda
 forta de cor i d'ànima.

Però no serà, aquesta re-
 culada; no veig en vostres cases
 i no sentirem ara en vostres
 cantades. La majoria seu co-
 res i porten al cor l'entusias-
 me; els altres que no ~~tenen~~
 porren tenir la visió d'una
 voluntat ferma recolzada en
 una consciència clara del
 valor de l'obra empresa. Fe

meu mestre, pacient i hà-
bil, generos, fins al sacri-
fici. al cap d'ells hi ténim
un home gran esperança de
l'art musical de nostre
terra. Que us falta doncs?

Res d'auri vosaltres, son ge-
mans pel cant. L'home en es-
mon no sempre canta: l'esperit
s'aclofa sovint i sovint terre-
ja: sals de tant en tant reneix
a la vida alta, i llavors vibra i
generosament enlaira la paraula
morta, la modula dins el ritme
ordenat de la bellesa, filla es-
plendent de Déu altíssim.

Meu vosaltres, amics, haveu
de cantar sempre: la discipli-
na del cant d'ende auri ma-
na el vostre esperit: no poden
terrejar mai, perquè son fills
de l'amor i de la bellesa.

És un compromís que us hauran
imposat, i ^{no} poden tornar enre-
ra. Dalc treball el vostre ven-
cer requiridament la prova i vin-
re continuament en el cel
de la poesia!

És una vocació la vostra,
i aquesta vocació com més
treballareu, més l'estimareu,
més verà vida de la vostra a-
nima; que robarment del treball
gust el dolç fruit que en
recrea. Haver de treballar sem-
pre colpejant fortament els
obstacles, de manera que fins
en el viure, en el caminar,
en el vostre posar, se us co-
negui que sou cantaires de
la Pàtria, de la Fe i de l'a-
mor.

Jaguet cant l'haver d'en-
comanar a tot hom que us vol-
ta, per grans a tota la família
mannoniera, fins que tot hom

vibri en el mateix cant vostre,
 en l'amor vostre: fins que
 tot el nostre poble sigui un,
 en cos i ànima, tot inflammat
 de l'amor bellera, d'aquest
 més pur i ideal que en la
 filla dignes del rublin Prin-
 cipi de tates les cores.

Gaudim, amics i germans, en
 la feina aquesta que avui comen-
 cen; però d'aquest goig n'ha
 de resultar un tremp més fort
 per a la feina de demà; que la
 perfecció és infinita, que qui
 no va endavant va enrera.
 Recorden a tota hora que treballen
 en la feina més dolça que ha-
 gué pot treballar; que el goig
 que en treuen és expansiva
 fortalera per a la nostra raça,
 i la nostra raça devalla de
 lluny de les eltes muntanyes
 i planes, i d'aquesta coster
 lluminosa jaient els pens

de la nostra mar blavíssima: a
 questa raça que es ha parlat en la
 ven venerable dels nostres avis,
 del nostre pare, en la dolcíssima
 de la nostra mare, que harem
 viut en la mirada de la nos-
 tra esposa, i que es refresca el
 cor amb la gràcia innocent
 dels nostres fillots; O questa raça,
 germana, que es sentim a dins i
 som nosaltres mateixos, i que
 es dicta a questa parla tan fran-
 ca, tan oberta com el nostre
 cel, ~~com~~ tan cadenciós com el
 bressaleig de les onades.

Amics, ^{deu} Morman que es un
 galtes, per nosaltres que som
 Morman, cantem amb fort
 delit, ara i sempre!

Elis Miller